

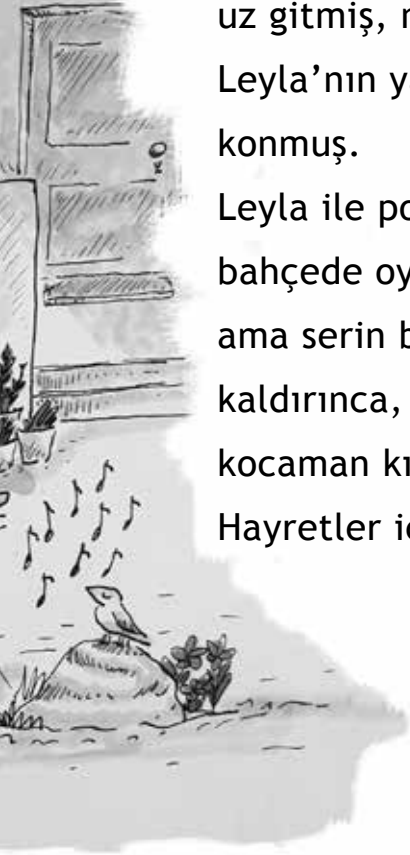
Bu kitabın geçtiđi kasabada
her Şey mmkn.
Kediler konuŐur,
yldzlar yizer,
kuŐlar okula gider...

EVVEL ZAMAN İÇİNDE

Evvel zaman içinde, kalbur saman
içindeymiş... Zümrüdüanka az gitmiş,
uz gitmiş, mavi günün birinde
Leyla'nın yaşadığı Mucize Kasabası'na
konmuş.

Leyla ile pofuduk kedisi Leya,
bahçede oynuyorlarmış. Güneşli
ama serin bir günmüş. Leya başını
kaldırınca, gökyüzünden uçarak gelen
kocaman kırmızı küreyi görmüş.
Hayretler içinde kalmış.

Gri tüylerini kabartmış, sarı gözlerini kocaman açmış, birkaç zarif adım atmış, “Bu tuhaf şey de ne böyleee?” diye miyavlamış.

Leyla, kırmızı şeyin ne olduğunu anlamış ama söylememiş. Çünkü kedisine şaka yapmaya bayılırmış.

“Bu bir ejderhaaa...” diye korkutmaya çalışmış.

Leya, onun şaka yaptığını ses tonundan hemen anlamış.

“Sahi, söylesene, nedir bu tuhaf şey?”

Leyla oyununu sürdürmüştü:

“Baloncunun elinden kaçan bir **balon!**”

“Haaayır! Değil! Çünkü o kadar büyük balon olmaz.”

“Kırmızı, kocaman bir **yarasa.**”

“Uçan orangutan desen daha inandırıcı olurdu!”

“O zaman, kırmızı gezegenden gelen kırmızı bir uçan daire!”

“Uzaylılar buradan başka inecek yer mi bulamadılar? Yok, değildir uçan daire!”

“Peki söylüyorum, bu bir uçan araba.”

“Bugünkü arabalar gelecekte tarihe karışacak, uçan arabalar bir gün gerçek olacak ama lütfen söyler misin ne olduğunu?”

“İçinde yolculuk yapılabilecek bir
dron, desem...”

“Dron ne demek?”

“Neyse... Şakayı çok uzattım galiba.

İşte söylüyorum.

Bu, bir tür hava taşıtı.

‘Sıcak hava balonu’
denir buna.

Bak, altında sepeti de
var.”